

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422202401
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6422202401.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. X. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, dieťa rodičov, matka: Bc. W. K. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. G. XXX/XX, D., korešpondenčná adresa Y. XX/XX, D., zastúpená advokátskou kanc. JUDr. Ľudmila Petrušová, advokátka, s.r.o., so sídlom A. B. XXX/XX, Y. E. G. a otec: Z. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, zastúpený Líška & Partners s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, Žiar nad Hronom, o zvýšenie výživného a zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 22P/115/2022-140 zo dňa 13. 01. 2023, takto

rozhodol:

Vo výroku V. rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvostupňového konania.

V ostatných výrokoch (I., II., III., IV.) rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodoval o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Vo výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého A. X. K. zo sumy 160 eur mesačne na sumu 270 eur mesačne od 01. 09. 2022. Vo výroku II. vyčíslil zameškané výživné vo výške 446,15 eur za obdobie od 01. 09. 2022 do 13. 01. 2023 a otcovi povolil splátky 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len jednej z nich. Vo výroku III. súd konštatoval zmenu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9P/1/2018-50 zo dňa 15. 05. 2018. Vo výroku IV. súd návrh otca na zverenie maloletého A. X. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietol. Posledným výrokom (V.) rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu, okrem trov, ktoré vznikli zavinením otca účasťou na pojednávaní dňa 23. 11. 2022 vo výške 33,96 eur s povinnosťou tieto nahradiť matke v lehote 3 dní od právoplatnosti konania. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 75 a § 78 Zákona o rodine, resp. § 24 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že ako nedôvodný zamietol návrh otca na zverenie maloletého A. X. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Od rozchodu rodičov je maloletý v starostlivosti matky, pričom vzhľadom na jeho vek bral súd do úvahy aj vyjadrenie dieťaťa, resp. prihliadal aj na najlepší záujem maloletého. Takáto zmena, keď maloletý dlhodobo doteraz býval s matkou, by nemusela priaznivo zasiahnuť do jeho vývoja a súd sa nestotožnil ani s názorom otca, že problémy v správaní dieťaťa a jeho výsledkoch v škole sa dajú vyriešiť zmenou osobnej starostlivosti. Pri zvýšení výživného vychádzal súd z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj možností a schopností rodičov, pričom prihliadal na zmenu pomerov

od posledného rozhodnutia vo veci z roku 2018. Dospel k záveru, že otec síce požiadal o prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka s odchodom do výsluhového dôchodku, avšak súd nemal preukázané, že by mal k tomuto vážne dôvody, a preto aplikoval ust. § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine, teda, že sa vzdal vyššieho príjmu v podobe platu, ktorý dosahoval v služobnom pomere. Súd poukázal na to, že výživné na dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom otec aj po odchode do výsluhového dôchodku má možnosti a schopnosti dosahovať obdobný príjem, keď sám deklaroval, že sa mieni zamestnať vo firme brata, resp. príjem dosahuje aj z iných činností. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 a § 54 CMP. Otcovi vytkol, že zapríčinil odročenie pojednávania dňa 23. 11. 2022, nakoľko oneskorene a v nečitateľnej forme predložil listinné dôkazy. Trovy predstavujú právne zastúpenie matky v rozsahu jedného úkonu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

2. Proti tomuto rozsudku, sa v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu odvolal otec maloletého dieťaťa. Rozsudok napadol vo všetkých jeho výrokoch a dôvodil pritom ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP, pričom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod poukázal na nesprávny procesný postup znemožňujúci strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V odvolaní namietal zvýšenie výživného, keď podľa jeho názoru s tým, že sa stretáva so synom, má zvýšené výdavky, okrem toho mu prispieva na doučovanie a platí vreckové mimo bežného výživného. Uviedol, že matke maloletého dieťaťa sa od poslednej úpravy výživného zvýšil príjem, aj keď jej pribudla vyživovacia povinnosť. Na dcéru P. poberá výživné vo výške 250 eur mesačne a tiež dvakrát rodinné prídavky. Súdu prvej inštancie tiež vyčítal, že pri stanovení výšky výživného sa stotožnil s výdavkami, ktoré prezentovala matka, pričom maloletý A. je zdravý, nemá žiadne zvláštne výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, nenavštevuje žiadne krúžky. Jeho jediným príjmom je výsluhový dôchodok vo výške 763,04 eur. O prepustenie zo služobného pomeru požiadal vzhľadom na jeho zdravotné problémy, keď je pravidelne sledovaný v ortopedickej, urologickej a ORL ambulancii. Ďalej uviedol, že sa domáhal zverenia maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, pričom ako hlavný dôvod uviedol obavu z ďalšieho vývoja u syna, ktorý má problémy so správaním a v škole dosahuje podpriemerné výsledky. Podľa vyjadrenia školy A. zanedbáva domácu prípravu, zabúda školské pomôcky, nedodržiava pravidlá vnútorného poriadku školy. Pokiaľ A. nebude zverený do striedavej osobnej starostlivosti, jeho výsledky sa budú aj naďalej zhoršovať. Pokiaľ by sa mal vyjadriť k názoru maloletého A., ktorý uviedol, že chce, aby to zostalo tak, ako doteraz, teda neželá si striedavú osobnú starostlivosť, tomuto sa nečuduje, pretože ťažko možno očakávať, že maloleté dieťa si bude želať niečo, čo sa pre neho javí ako horšie. Od syna by určite vyžadoval, aby sa najskôr pripravil do školy a až potom by sa mohol venovať svojim záujmom, aj to len primeraný čas. Striedavú osobnú starostlivosť by nerealizoval v bydlisku vo K., ale v D., kde by sa zdržiaval buď u starej matky maloletého A. alebo by si zabezpečil byt, čo súdu aj oznámil. Namietal tiež správnosť výroku, ktorým ho súd zaviazal k úhrade trov v rozsahu 33,96 eur. Nie je pravdou, že situáciu, pre ktorú bolo odročené pojednanie, zaviniel predložením listinných dôkazov oneskorene a v nečitateľnej forme. Toto bolo zavinené systémom fungovania portálu slovensko.sk, keď následne doklady zaslal emailom, boli bez problémov čitateľné. Nešlo pritom ani o rozhodujúce podklady, s ktorými by nebolo možné protistranu oboznámiť bežným spôsobom, preto žiadal, aby v tejto časti súd rozsudok zrušil, prípadne zmenil. Navrhoval, aby v prípade zrušenia rozsudku bol vyžiadaný od matky kompletný výpis z jej účtu za obdobie posledného roka a aby bol vypočutý svedok X. D., ktorého na pojednanie zabezpečí.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že zotrváva na svojich písomných vyjadreniach uvedených v správach o prešetrení rodinných pomerov, ako aj na vyjadreniach realizovaných na jednotlivých pojednaniach. S rozhodnutím prvoinštančného súdu sa opatrovník stotožňuje.

4. Matka maloletého dieťaťa sa k odvolaniu vyjadrila prostredníctvom zástupcu, pričom uviedla, že súd nemal preukázané dôvody na zmenu výchovného prostredia. Maloletému od jeho narodenia zabezpečuje osobnú starostlivosť, pričom po rozvoze manželstva boli problémy aj so stykom maloletého s otcom, pričom aj v súčasnej dobe maloletý sa bráni tomu, aby u otca vo K. prespal viac ako jeden deň. Pokiaľ otec tvrdil, že sa bude zdržiavať v prípade striedavej osobnej starostlivosti v D., aby tak maloletý mohol navštevovať základnú školu, javí sa to ako nehodnoverné, keď na druhej strane otec prezentuje, že nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie zvýšeného výživného.

V neposlednej miere je potrebné poukázať aj na to, že maloletý je naviazaný na svoju mladšiu 5-ročnú sestru P. a nebolo by vhodné pretrhnúť túto prirodzenú súrodeneckú väzbu. Súd správne prihliadal aj na stanovisko dieťaťa, ktoré sa odmietavo vyjadrilo k striedavej osobnej starostlivosti a uviedlo, že chce zostať zverené do výchovy a opatery matke. Čo sa týka problémov v škole, nie je to nedostatočnou starostlivosťou, ale maloletý má poruchy pozornosti, v dôsledku čoho navštevuje aj odborné vyšetrenia u neurológa. Zároveň sa podrobuje pravidelným konzultáciám v Súkromnom centre špeciálnopedagogického poradenstva v Kremnici za účelom skúmania porúch sústredenia a hľadania cesty, ako by sa mohlo maloletému pomôcť práve v súvislosti s lepšími výsledkami v škole. Maloletý má otca rád, ale niekedy jeho až diktátorský prístup je pre maloletého neakceptovateľný a možno aj preto niekedy vzdoruje a správa sa presne opačne ako chce otec. Čo sa týka prešetrenia pomerov, súd nevychádzal len z vyjadrení matky a vyjadrení maloletého. Prešetrenie pomerov predsa vykonáva kolízny opatrovník. Podanie otca o striedavú osobnú starostlivosť vníma matka účelovo práve v súvislosti s podaním návrhu na zvýšenie výživného pre maloletého. Matka tiež poukázala na to, že základom osobnej striedavej starostlivosti je komunikácia rodičov, čo v tomto prípade chýba, nakoľko od rozvodu neustále riešia styk otca s maloletým a spoločný majetok. Čo sa týka zvýšenia výživného, dokazovaním bola preukázaná zmena pomerov na strane maloletého, ktorý je vo vyššom stupni štúdia a zároveň zvýšené náklady sú s jeho fyziologickým rastom. Otec má neustále výhrady voči nákladom na stravu, oblečenie a hygienu, ale maloletý vo veku 14 rokov okrem tých základných výdavkov spojených so stravovaním a oblečením, má náklady aj s doučovaním, podrobovaním sa lekárske vyšetreniam (cestovné), a preto výživné v sume 270 eur mesačne zodpovedá jeho oprávneným potrebám. Otec má len jednu vyživovaciu povinnosť, pričom je dostatočne finančne zabezpečený. Má za to, že otec by nikdy nepožiadaval o výsluhový dôchodok, pokiaľ by nebol zabezpečený iným príjmom. Otec má finančné prostriedky na investície, vykonáva pravidelné vklady do rôznych produktov, ako aj aktivity v súvislosti so spoločnosťou Akadémia plus, s.r.o. Otec pritom žiadnym spôsobom nepreukázal, že prácu vojaka nemôže vykonávať zo zdravotných dôvodov. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok vo všetkých výrokoch potvrdil.

5. Vo vyjadrení otec maloletého uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na odvolaní a jeho dôvodoch. S A. má veľmi dobrý vzťah. To, že A. dosahuje zlé výsledky v škole, je len dôkaz toho, že sa mu matka dostatočne nevenuje. Matka A. neučí k zodpovednosti, ale naopak podporuje ho v jeho darebáctve, o čom svedčia jeho známky, vymeškané hodiny, ako aj slová učiteľov. Keď ako otec sa následne snaží riešiť problémy v škole, je matkou opisovaný ako diktátor, ktorý sa A. vyhráža striedavou osobnou starostlivosťou. Opakovane zdôraznil, že po odslúžení 22 rokov v armáde boli dôvodom jeho odchodu zdravotné problémy. Súdu predložil potvrdenie od všeobecného lekára, čo je dostatočné, nakoľko nemá potrebu podrobne dokladať výsledky jednotlivých vyšetrení, ktoré sú predmetom lekárskeho tajomstva.

6. K podanému vyjadreniu matka maloletého uviedla, že manželstvo bolo rozvedené v roku 2013 a styk otca s dieťaťom upravený nebol z dôvodu, že otec odchádzal na rok na vojenskú misiu do Afganistanu, neskôr bol na misii v Kosove, resp. zúčastňoval sa vojenských cvičení a služieb na Vojenskom útvere v Martine. Maloletého proti otcovi nepopudzuje, ani nenarúša ich vzťahy. Naopak vždy otcovi vychádzala v ústrety tým spôsobom, že pokiaľ mal službu alebo vojenské cvičenie, keď sa mal realizovať styk s dieťaťom, bola vždy ústretová k náhradnému termínu. Poruchy pozornosti a sústredenia sa u maloletého riešili u neurologičky už od 4. ročníka základnej školy, avšak problémy s učením sa po dvoch rokoch dištančného vzdelávania ešte zhoršili, preto začala intenzívne hľadať odbornú pomoc. Je v pravidelnom kontakte so školou, problémy sa snaží riešiť.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, okrem výroku, ktorým súd rozhodoval o trovách prvoinštančného konania.

8. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a obsahu odvolania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie, pričom následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

9. V danom prípade je nepochybné, že súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu matky na zvýšenie výživného, ako aj o návrhu otca, ktorý žiadal zmenu výchovného prostredia na striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov. Súd prvej inštancie skúmal, či sú v prípade rodičov a maloletého dieťaťa vytvorené podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť. Z listinných dôkazov, ako aj z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmé, že po rozvedení manželstva maloletý bol zverený do výchovy a opateru matke, pričom otec vykonával styk s dieťaťom jednak v D., ako aj v mieste otcovho bydliska vo K.. Matka maloletého nikdy otcovi v styku nebránila, naopak bola ústretová pri realizácii styku aj v iných termínoch, nakoľko otec pracoval ako profesionálny vojak a v minulosti sa častejšie zúčastňoval zahraničných misií, prípadne cvičení v rámci Slovenska. Otec požiadal o striedavú osobnú starostlivosť najmä z toho dôvodu, že maloletý si zhoršil prospech a má problémy s dodržiavaním školského poriadku. Navrhol, že v čase striedavej osobnej starostlivosti by sa zdržiaval u starej matky maloletého v D., prípadne by si na toto obdobie zabezpečil bývanie v inom byte v D.. Na druhej strane však poukazoval na to, že skončil služobný pomer vojaka a chce sa zamestnať u brata, ktorý podniká v oblasti dopravy. Na jednej strane tak otec deklaroval záujem na striedavej osobnej starostlivosti, ako aj na spôsobe zabezpečenia prípadného bývania v D., s čím by boli iste spojené zvýšené výdavky, na druhej strane však odmietal sa podieľať na platení zvýšeného výživného, pokiaľ by dieťa ostalo v starostlivosti matky. Príjmy, ktoré dosahovali rodičia dieťaťa v čase posledného rozhodovania o výživnom v roku 2018, ako aj posledný príjem matky, resp. otca ako vojaka (1 638 eur), resp. výška jeho dôchodku 763 eur, neboli sporné. Taktiež súd z bežnej praxe vie vyhodnotiť, aké sú minimálne výdavky potrebné pre zabezpečenie základných potrieb 14-ročného dieťaťa. Z uvedených zistení je zrejmé, že od poslednej úpravy výživného došlo k zvýšeniu nákladov na zabezpečenie starostlivosti o dieťa, keď A. X. je fyzicky vyspelejší, postúpil na II. stupeň školy a zvýšili sa výdavky napr. s jeho doučovaním. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, pričom otec má vyživovaciu povinnosť len k synovi. Otec poukazoval na skutočnosť, že dostavuje rodinný dom, pričom spláca nie malý úver, čo je však v rozpore s tvrdením, že jeho jediným príjmom je výsluhový dôchodok, resp. že v prípade zmeny výchovného prostredia pri striedavej osobnej starostlivosti by si bol schopný zabezpečiť bývanie v D.. V tomto prípade aj odvolací súd má za to, že príjem otca nepredstavuje len výsluhový dôchodok, nakoľko jeho výdaje presahujú tento príjem. Pokiaľ by takéto tvrdenie bolo aj pravdivé, práve preto otec maloletého mohol naďalej pracovať ako profesionálny vojak, nakoľko dôvodom jeho prepustenia zo služobného pomeru nebol zlý zdravotný stav, ale jeho vlastná žiadosť o ukončenie práce profesionálneho vojaka.

10. Pokiaľ teda súd prvej inštancie zamietol návrh otca na striedavú osobnú starostlivosť, s takýmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, pričom pripomína, že aj vyjadrenie maloletého pri jeho rozumových schopnostiach 14-ročného dieťaťa je potrebné brať do úvahy. Pri stanovení výšky výživného súd prvej inštancie vychádzal z odôvodnených potrieb dieťaťa, ako aj možností a schopností rodičov, pričom v tejto súvislosti vykonal dostačujúce dokazovanie a dospel k záverom, s ktorými sa taktiež súd druhej inštancie stotožnil. Otec maloletého má len jednu vyživovaciu povinnosť, dieťa je vo veku, kedy sa zvýšili výdavky v súvislosti so zabezpečením jeho stravovania, ošatenia, potrebami v škole, ako aj zabezpečením kultúrneho vyžitia. Súd prihliadal na základné princípy upravené v príslušných ustanoveniach Zákona o rodine a dospel k záveru, že otec dieťaťa je schopný platiť zvýšené výživné v stanovenej výške.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

12. Nakoľko v odvolaní otec maloletého dieťaťa neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až IV. ako vecne správne potvrdil. Pre zmenu rozhodnutia v časti výchovy maloletého nebol dôvod, nakoľko nebola preukázaná podstatná zmena pomerov, ktorá by umožňovala zmenu výchovného prostredia. Ak otec poukazoval na zhoršený prospech syna v škole, nič mu nebráni pokúsiť sa tento zlepšiť zvýšenou starostlivosťou aj bez toho, aby bola realizovaná striedavá osobná starostlivosť. Matka styk so so synom nijakým spôsobom neobmedzuje.

13. Odvolací súd zmenil výrok o trovách konania pred prvoinštančným súdom, nakoľko dôvody, pre ktoré zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia otca nemožno považovať za tak závažné, aby to odôvodňovalo potrebu aplikovať ust. § 54 CMP (pre odročenie pojednávania súd prvej inštalácie uviedol oneskorenosť a nečitateľnosť predložených listinných dôkazov). V tomto prípade sa s tvrdením otca, ktorý poukázal na nedokonalosť portálu, ktorý poskytol nie plnohodnotnú službu, aj odvolací súd stotožnil s tým, že odročenie pojednávania nezapríčinil otec maloletého úmyselne. Z týchto dôvodov potom odvolací súd zmenil výrok o trovách prvoinštančného konania. S poukazom na ust. § 52 CMP nemá žiaden z účastníkov nárok na ich náhradu, nakoľko neboli zistené dôvody pre aplikáciu ust. § 54 CMP.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).